

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษานับเป็นรากฐานสำคัญที่สุดประการหนึ่ง ในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาศักยภาพของตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต ดังแต่การวางแผนการของชีวิตดังແລ่ວัยแรกเกิด การพัฒนาศักยภาพและปัจจัยความสามารถด้านต่างๆ ที่จะดำรงชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศได้อย่างยั่งยืน (กรมวิชาการ. 2540 : 1)

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาโลกได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ถ้ายังเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตามกระแสโลกกว้าง เป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือที่เรียกว่า “โลกยุคโลกร้อนແدن” จากกระแสการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวการศึกษายุคใหม่ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคนให้มีความสามารถ มีคุณภาพเหมาะสมกับยุคโลกกว้างนี้ ปัจจุบันนี้ประเทศไทยต่างๆ ทั่วโลกทั้งประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนาได้ให้ความสำคัญเรื่องคุณภาพการศึกษาเป็นอย่างมากเพื่อรองรับความต้องการที่จะมีคุณภาพและทำให้ประเทศพัฒนาต่อไปได้ (ไฟศาล ไกรสิทธิ์. 2541 : 279)

สำหรับประเทศไทยโดยกระทรวงศึกษาธิการ มีความพยายามที่จะพัฒนาระบบการศึกษา และยกระดับการศึกษาของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายของการศึกษาและสามารถเข้าสู่การแห่งขั้นกับนานาชาติได้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 2) การศึกษาจะต้องเป็นการสร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ยังจะทำให้การศึกษาของไทยก้าวสู่ยุคใหม่อย่างมั่นคงและรู้เท่าทันโลก การพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพซึ่งต้องอาศัยวิธีที่ศูนย์ของคนไทย สังคมไทยสามารถวิเคราะห์กระแสโลกกว้างนี้และสิ่งแวดล้อมต่างๆ พร้อมทั้งกำหนดเป็นมาตรฐานการศึกษาทั้งในส่วนที่เป็นผลผลิต ปัจจัยและกระบวนการว่าการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพนั้น สถานศึกษาจะต้องมีมาตรฐานการศึกษาอย่างไร (กรมวิชาการ. 2540 : 1) จากเหตุผลดังกล่าวจึงเป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่ของกระทรวงศึกษาธิการในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและได้ระหนักถึงความสำคัญของการปฏิรูปการศึกษา ให้มีความสอดคล้องกับเขตนามณ์และความมุ่งหมายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาระบบการศึกษา การพัฒนาคุณภาพชีวิต และยกระดับการศึกษาของคนไทยให้สูงที่สุดด้านปริมาณและคุณภาพให้เกิดเทินกับอารยประเทศ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : คำนำ) ดังจะเห็นได้จากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.

2540 ซึ่งเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนและได้ประกาศใช้มีวันที่ 11 ตุลาคม พ.ศ. 2540 ได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษาและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

มาตรา 43 “บุคคลย่อมมีสิทธิ์เรียนอันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อบาย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาอบรมของรัฐต้องดำเนินการนี้การนี้ส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและเอกชนทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ...”

มาตรา ๘๑ “รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกิจกรรมเกี่ยวกับ การศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกฝังจิตสำนึกรักต้องเกี่ยวกับการเมือง การปกครอง ในระบบบุคคลชาติปีไตรอันมีพระมหาภัตตริย์ทรงเป็นประมุข...” (ทำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ, ๒๕๔๑ : ๑๔)

อาศัยความคิดเห็นของคณะกรรมการรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ในมาตรา 81 จึงได้มีการตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ขึ้นเป็นกฎหมายหลักและมีความสำคัญทางด้านการศึกษาบันเรกของประเทศไทย ซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ. 2542 โดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศ มีการกำหนดสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ผู้เดินให้มีการบริหารจัดการที่เป็นเอกภาพ มีประสิทธิภาพและมีการกระจายอำนาจรวมทั้งกำหนดมาตรฐาน และการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบที่ต่อเนื่องชัดเจน ดังนี้

หมวดที่ 6 เกี่ยวกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรฐาน 47 “ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก...”

มาตรา 48 “ให้หน่วยงานด้านสังกัด และสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้เลือกวิธีการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานด้านสังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณะ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก”

มาตรา 49 “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษามีฐานะเป็นองค์การมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วัดการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา... โดยให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อยห้าปีครั้ง ในทุกห้าปีเป็นปัจจัยต่อการประเมินครั้งถัดไป และเสนอผลการประเมินคือหันว่างานที่เกี่ยวข้องและสารบัญชี”

มาตรา 50 “ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานค่างๆ ที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับสถานศึกษา... ตามคำร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินผลคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าวรับรองที่ทำการประเมินคุณภาพของสถานศึกษานั้น”

มาตรา 51 “ในกรณีที่ผลการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาได้ใน “ไดมาตรฐาน” ที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอการปรับปรุงแก้ไขค่าต่อหน่วยงานดังกล่าว เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขในระยะเวลาที่กำหนด...”

ด้วยบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ดังกล่าวจึงเป็นแรงผลักดันให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้เห็นความสำคัญของคุณภาพการจัดการศึกษาจึงกำหนดมาตรฐานการศึกษาขึ้นประเมินคุณภาพการศึกษา : ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเป็นเครื่องมือในการควบคุมคุณภาพตามขั้นตอนการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา
2. เพื่อให้โรงเรียนใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานตามภารกิจและจุดมุ่งหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อให้โรงเรียนที่เกี่ยวข้องทุกระดับใช้เป็นแนวทางในการบริหาร การดำเนินงานและประเมินผล

ดังนั้นการที่จะให้โรงเรียนประเมินคุณภาพการศึกษาจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีความจำเป็นด่องมีการบริหารงานหรือการจัดการอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอน เพื่อให้สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา โดยมีผู้บริหาร โรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การดำเนินงานของโรงเรียนดำเนินไปในทิศทางหรืออุดหนายที่ตั้งไว้ แต่ในสภาพปัจจุบันโรงเรียนประเมินคุณภาพ ดังกล่าวสำนักงานคณะกรรมการการประดิษฐ์ศึกษาแห่งชาติ มีปัญหาในการบริหารงานอยู่หลายประการดังที่ประจำ รัฐพ่วง (2533 : 2) ได้สรุปสาเหตุของปัญหาไว้ว่า ในด้านคุณภาพของนักเรียนที่เข้าสู่ระบบประเมินคุณภาพในด้านสุขภาพและความพร้อมซึ่งมีดีในด้านคุณภาพของครูและผู้บริหารตลอดจนถึงความร่วมมือของชุมชน เอกคอมิชั่นผู้ปกครองและการใช้ทรัพยากรของห้องกันยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ในด้านกระบวนการจัดการศึกษาทั้งในเชิงของการบริหารงาน การนำหลักสูตรไปใช้ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนยังไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร นอกจากนี้ยังขาดการวางแผนเกี่ยวกับการวิจัย เพื่อใช้ในการพัฒนาคุณภาพการประเมินคุณภาพขั้นน้อยมาก ซึ่งสอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2542 : 3 – 4) ที่ได้สรุปถึงสภาพปัญหาด้านระบบบริหารการจัดการศึกษาและคุณภาพการศึกษาไว้ดังนี้ สภาพปัญหาด้านระบบบริหารและการจัดการเน้นการรวมศูนย์อำนาจไว้ในส่วนกลางเปิดโอกาสให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานมีอำนาจ

ในการตัดสินใจก่อนเข้าห้อง เมื่อมีการนับจำนวนนักเรียนคงไปบ้างแต่ก็เป็นเรื่องของการปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมายที่กำหนดโดยส่วนกลาง มีการกระจายจำนวนทั้งในด้านการบริหารและด้านวิชาการลงสู่ระดับพื้นที่น้อยมาก สภาพปัญหาค้านคุณภาพของการจัดการศึกษาพบว่า การจัดการศึกษาทุกระดับประสบปัญหาสำคัญ คือ ผู้เรียนมีผลลัพธ์ทางการเรียนค่อนข้างต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ ความเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และวิชาภาษาต่างประเทศ

จังหวัดพระนครศรีอุบลฯ เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางมีพื้นที่ใกล้กับกรุงเทพมหานคร ทำให้จังหวัดพระนครศรีอุบลฯ ได้รับอิทธิพลจากสังคมเมือง และแผ่นดินที่ต่อเนื่องไปสู่กลุ่มประชาชนในจังหวัดอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ไปสู่สังคมอุตสาหกรรมทำให้มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นอย่างมากมา ประชาชนในท้องถิ่นจึงลงทะเบียนอาชีพเกษตรกรรมซึ่งเป็นอาชีพหลักดั้งเดิมของบรรพบุรุษ จึงหันมาประกอบอาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมและอาชีพบริการต่างๆ กันมากขึ้น รวมทั้งมีการหลั่งไหลของประชาชนจากพื้นที่ในจังหวัดไปสู่จังหวัดที่ห่างไกล ได้เข้ามาประกอบอาชีพในจังหวัดพระนครศรีอุบลฯ กันอย่างแพร่หลาย และส่งผลทำให้การจัดการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอุบลฯ ประสบปัญหาในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จากรายงานผลการวิจัยของสำนักพัฒนาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการศึกษาฯ 6 (2539 : 22 – 63) เรื่องคุณภาพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดในเขตการศึกษา 6 พบว่า ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของหน่วยศึกษานิเทศก์ เขตการศึกษา 6 (2540 : 95) เรื่องการประเมินคุณภาพ – ประสิทธิภาพการศึกษา เขตการศึกษา 6 พบว่า ระดับคุณภาพการศึกษาด้านผลผลิตของสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอุบลฯ อยู่ในระดับไม่น่าพอใจ เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอุบลฯ โดยรวม พบว่าอยู่ในระดับไม่น่าพอใจในหลาย ๆ กลุ่มวิชา เมื่อทำการเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นในเขตการศึกษาเดียวกัน จึงทำให้เกิดความกังวลว่าคุณภาพนักเรียนที่จบการศึกษาจากโรงเรียนไม่ต่อตัวและอาจมีคุณภาพที่ไม่เท่าเทียมกัน

จากสถานการณ์ปัจจุบัน แหล่งน้ำ จึงส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษาภายในจังหวัดพระนครศรีอุบลฯ เป็นอย่างมาก ดังนี้ การดำเนินการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเตรียมนักเรียนให้เป็นคนที่มีคุณภาพ มีศักยภาพและสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมที่หลากหลายได้เป็นอย่างดี โรงเรียนประถมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยปฏิบัติการที่สำคัญในการจัดการศึกษา จึงควรมีมาตรฐานการศึกษาเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชน โดยการนำมาตรฐานการศึกษามาเป็นกรอบหรือเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอุบลฯ ให้มีคุณภาพได้มาตรฐานที่ทัดเทียมกันหรือใกล้เคียง

กันมากที่สุด ในการที่จะทำให้ทุกโรงเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาได้นั้น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินผลคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เพื่อให้ทุกโรงเรียนได้พัฒนา และปรับปรุงคุณภาพอยู่ตลอดเวลา จึงเป็นเหตุผลทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความพร้อมในการประเมินคุณภาพภายในกรอบแรก ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียน ประเมินศึกษา สังกัดสำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพราะผู้บริหาร โรงเรียน ประเมินศึกษาเป็นผู้มีหน้าที่ในบริหารจัดการ พัฒนางานด้านการศึกษา กำกับ คุ้มและนิเทศงานภายในโรงเรียนและงานวิจัยของศูนย์ กุญแจนิท (2532 : บทคัดย่อ) พบว่าการประเมินผลมักนำไปใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นส่วนใหญ่ ส่วนการนำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในด้านอื่นๆ พบว่ายังมีน้อยมาก เช่น ในการประเมินคุณภาพภายในที่ทุกโรงเรียนต้องดำเนินการประเมินทุกปี ผู้บริหาร โรงเรียนยังให้ความสำคัญอยู่ในระดับน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดมาตรการในการประเมินผล ขาดการติดตามผลและการรายงานผลที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม จากผลการวิจัยในเรื่องนี้จะเป็นแรงผลักดันและเป็นแรงกระตุ้นให้ผู้บริหาร โรงเรียนประเมินศึกษาเกิดการคืนตัวและเตรียมความพร้อม เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียนให้มีความพร้อมในทุกๆ ด้าน เพื่อรับการประเมินคุณภาพภายในกรอบที่ทุกโรงเรียนต้องได้รับการประเมินภายในปี พ.ศ. 2548 ได้อ่ายมีประสิทธิภาพ มีประสิทธิผลและเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของนักเรียนอย่างสูงสุดต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพร้อมในการประเมินคุณภาพภายในกรอบแรก ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียน ประเมินศึกษา สังกัดสำนักงานการประเมินศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

2. เพื่อเปรียบเทียบความพร้อมในการประเมินคุณภาพภายในกรอบแรก ตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียน ประเมินศึกษา สังกัดสำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามตัวแปร คือ ด้านตำแหน่งหน้าที่การบริหารงาน ด้านวุฒิการศึกษา ด้านประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน

ข้อตกลงเบื้องต้น

ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจาก การตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหาร โรงเรียน ประเมินศึกษา สังกัดสำนักงานการประเมินศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งถือว่าเป็นสภาพการดำเนินงานที่แท้จริงของโรงเรียน

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ทราบถึงระดับความพร้อมและการปรับเปลี่ยนเพิ่มความพร้อมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เรื่อง การประเมินคุณภาพภายนอกของตนแรก ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาและรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกของตนแรกในปี พ.ศ. 2548 ซึ่งทำให้ทราบถึงจุดอ่อนและจุดแข็งของการดำเนินงานที่ผ่านมาของโรงเรียน เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้มาปรับปรุง แก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสมและเป็นมาตรฐานเดียวกัน ทำให้การบริหารงานภายในโรงเรียนเกิดประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ตลอดจนให้สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด / สำนักใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาและส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานตามมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด ให้มีความพร้อมที่จะรับการประเมินคุณภาพภายนอกของตนแรก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและจังหวัดอื่นคือไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยผู้ศึกษาความพร้อมและการปรับเปลี่ยนเพิ่มความพร้อมของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของตนแรก ตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 3 ศูนย์ รวม 14 มาตรฐาน คือ

1.1 มาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 7 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1, 4, 5, 6, 9, 10 และ 12

1.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ จำนวน 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 13, 14 และ 18

1.3 มาตรฐานด้านปัจจัย จำนวน 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 20, 22, 24 และ 25

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมประชากรทั้งสิ้น 400 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มจากกลุ่มประชากรโดยใช้ตารางสุ่มตัวอย่างของบั่นของเครช์และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 190 : 607 – 610) ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ได้กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 196 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรด้าน “ได้แก่” ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตาม

3.1.1 ตำแหน่งหน้าที่การบริหารงาน แบ่งออกเป็น

3.1.1.1 ครูใหญ่

3.1.1.2 อาจารย์ใหญ่

3.1.1.3 ผู้อำนวยการโรงเรียน

3.1.2 วุฒิการศึกษา แบ่งออกเป็น

3.1.2.1 ปวชญญาตรี

3.1.2.2 ลูกว่าปวชญญาตรี

3.1.3 ประสบการณ์ในการบริหารงาน แบ่งออกเป็น

3.1.3.1 น้อยกว่า 10 ปี

3.1.3.2 10 – 20 ปี

3.1.3.3 มากกว่า 20 ปี

3.1.4 ขนาดโรงเรียน แบ่งออกเป็น

3.1.4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 120 คน

3.1.4.2 โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนตั้งแต่ 121 – 300 คน

3.1.4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่ โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนมากกว่า 300 คน

3.2 ตัวแปรตาม “ได้แก่” ความพร้อมในการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก ตาม มาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวม 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานด้านผู้เรียน มาตรฐาน ด้านกระบวนการและมาตรฐานด้านปัจจัย

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพร้อม หมายถึง สภาพะของผู้บริหาร โรงเรียนที่มีการเตรียมตัว มีความต้องการ มีความสนใจและมีความสามารถในการดำเนินการจัดการศึกษา ตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก

2. การประเมินภายนอก หมายถึง ขั้นตอน กระบวนการตรวจสอบและประเมินผลใน การดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรกระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

3. รองฯเรก หมายถึง ช่วงระยะเวลาของโรงเรียนที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานทุกโรงเรียน ค้องได้รับการประเมินเป็นครั้งแรกภายในปี พ.ศ. 2548

4. มาตรฐานการศึกษา หมายถึง กรอบหรือมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประเมินคุณภาพ ภายนอกของโรงเรก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 3 มาตรฐาน คือ

4.1 มาตรฐานด้านผู้เรียน หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาด้านผู้เรียน ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดขึ้น เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 7 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 1, 4, 5, 6, 9, 10 และ 12

4.2 มาตรฐานด้านกระบวนการ หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาด้านกระบวนการ ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดขึ้น เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 3 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 13, 14 และ 18

4.3 มาตรฐานด้านปัจจัย หมายถึง เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาด้านปัจจัย ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติกำหนดขึ้น เพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรก ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 มาตรฐาน คือ มาตรฐานที่ 20, 22, 24 และ 25

5. การศึกษาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

6. ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง ผู้ที่ดำรงตำแหน่งครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ ผู้อำนวยการโรงเรียนและผู้รักษาการในตำแหน่งภายนอกโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

7. โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

8. สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่ดูแลการการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนประถมศึกษา ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความพร้อมและการปรับเปลี่ยนความพร้อมในการประเมินคุณภาพภายนอกของโรงเรก ตามมาตรฐานการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวทางในการดำเนินงานของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษาโดยใช้กรอบมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 4) จำนวน 3 ด้าน รวม 14 มาตรฐาน คือ

1. มาตรฐานด้านผู้เรียน จำนวน 7 มาตรฐาน
2. มาตรฐานด้านกระบวนการ จำนวน 3 มาตรฐาน
3. มาตรฐานด้านปัจจัย จำนวน 4 มาตรฐาน

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ผู้จัดได้นำมากำหนดเป็นกรอบของศึกษาด้านกว่า ดังนี้

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบและแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรคุณ

- ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัด
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา จำแนกออกเป็น
1. ตำแหน่งหน้าที่การบริหารงาน
 - 1.1 ครูใหญ่
 - 1.2 อาจารย์ใหญ่
 - 1.3 ผู้อำนวยการ โรงเรียน
 2. ภารกิจการศึกษา
 - 2.1 ปริญญาตรี
 - 2.2 สูงกว่าปริญญาตรี
 3. ประสบการณ์ในการบริหารงาน
 - 3.1 น้อยกว่า 10 ปี
 - 3.2 10 – 20 ปี
 - 3.3 มากกว่า 20 ปี
 4. ขนาดโรงเรียน
 - 4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก
 - 4.2 โรงเรียนขนาดกลาง
 - 4.3 โรงเรียนขนาดใหญ่

ตัวแปรตาม

- ความพร้อมในการประเมินคุณภาพ
ภายนอกรอบแรก ตามมาตรฐาน
การศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา
จำนวน 3 ด้าน 14 มาตรฐาน คือ
1. มาตรฐานด้านผู้เรียน
จำนวน 7 มาตรฐาน
 2. มาตรฐานด้านกระบวนการ
จำนวน 3 มาตรฐาน
 3. มาตรฐานด้านปัจจัย
จำนวน 4 มาตรฐาน

ตามมุติฐานการวิจัย

ผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความพร้อมในการประเมินคุณภาพภายนอกของรอบแรก ตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษา ขั้นพื้นฐานแตกต่างกันตามตำแหน่งหน้าที่การบริหารงาน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการบริหารงานและขนาดโรงเรียน